

Exekuce, uznání cizích rozhodnutí a náklady řízení

Exekuční (vykonávací) řízení vedoucí k přímé vykonatelnosti uspokojení povinnosti uložené povinnému exekučním titulem, které dobrovolně nesplnil, je zahájeno až dnem, kdy exekuční návrh došel exekutorovi. Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je oproti tomu řízením formálním, protože nevede k přímému výkonu povinnosti uložené v cizozemském rozhodnutí, ale má pouze umožnit vykonatelnost tohoto rozhodnutí na území České republiky. Předmětem tohoto řízení je jen posouzení, zda došlo ke splnění formálních náležitostí stanovených nařízením.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 26 Cdo 3078/2015, ze dne 1.10.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné Company Law International Limited se sídlem v L., zastoupené Mgr. L.O., advokátkou se sídlem v P., proti povinnému Ing. P. N., zastoupenému JUDr. V.Š., advokátem se sídlem v P., o prohlášení vykonatelnosti, vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 44 EXE 916/2014, o dovolání povinného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. února 2015, č. j. 18 Co 364/2014-82, tak, že dovolání zamítl.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Pardubicích usnesením ze dne 3. dubna 2014, č. j. 44 EXE 916/2014-27, prohlásil rozhodnutí – rozsudek vydaný Vrchním soudem Oddělení Královského soudu v Londýně, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, ze dne 3. srpna 2011, sp. zn. HQ10X02871K (dále jen „exekuční titul“), za vykonatelný na území České republiky. Dospěl k závěru, že byly splněny všechny formální náležitosti stanovené nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále též jen „nařízení“) pro prohlášení rozsudku za vykonatelný.

K odvolání povinného Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 26. února 2015, č. j. 18 Co 364/2014-82, usnesení okresního soudu výrokem I. zrušil a řízení zastavil, výrokem II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, a výrokem III. uložil oprávněnému povinnost nahradit povinnému náklady řízení před krajským soudem částkou 16 411 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta povinného JUDr. V.Š. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že oprávněný podáním ze dne 22. ledna 2015 vzal návrh na prohlášení vykonatelnosti exekučního titulu zpět a navrhl zastavení řízení. Jelikož povinný v podání ze dne 6. února 2015 vyjádřil souhlas se zpětvzetím návrhu a zastavením řízení, odvolací soud dospěl k závěru, že nastala situace předvídaná v ustanovení § 222a odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů - dále též „o. s. ř.“, a odvoláním napadené rozhodnutí okresního soudu proto zrušil a řízení zastavil. K námitce povinného ohledně stanovení náhrady nákladů řízení uvedl, že v řízení nejde o výkon rozhodnutí (exekuci), kde by se odměna advokáta stanovila v souladu s vyhláškou č. [177/1996](#) Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) z výše exekucí vymáhaného peněžitého plnění, protože předmětem řízení je toliko návrh na prohlášení vykonatelnosti exekučního titulu podle nařízení, tedy plnění penězi

neocenitelné. Proto je při stanovení tarifní hodnoty nutné vycházet z ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu, které stanoví tarifní hodnotu na částku 10 000 Kč, jestliže hodnotu věci nebo práva nelze vyjádřit v penězích nebo ji lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi.

Výrok III. usnesení odvolacího soudu napadl povinný dovoláním, ve kterém (mimo jiné) namítá, že odvolací soud pochybil, když dovolateli přiznal náklady řízení v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 advokátního tarifu, neboť přestože předmětem poskytnutí právní služby bylo prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí podle nařízení, nelze uzavřít, že by se jednalo o závazek penězi neocenitelný, protože předmětem daného rozhodnutí byl závazek zaplatit částku 25 198,70 GBP, tedy závazek penězi ocenitelný a přímo vyjádřený peněžní částkou. Podle dovolatele je nesporné, že v dané věci jde o výkon rozhodnutí, a odvolací soud tak měl při vyčíslení nákladů řízení vycházet z výše částky, která byla předmětem rozhodnutí, jehož prohlášení vykonatelnosti oprávněný navrhoval, protože část týkající se prohlášení vykonatelnosti je s exekučním řízením „neodmyslitelně spjata“. Navrhl proto, aby dovolací soud výrok III. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. února 2015, č. j. 18 Co 364/2014-82, změnil tak, že oprávněný je povinen nahradit povinnému náklady řízení před krajským soudem částkou 67 328 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta povinného JUDr. V.Š.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. prosince 2013 (srov. čl. II bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), a po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř. a že jde o rozhodnutí, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva (zda je při výpočtu nákladů řízení, jehož předmětem je návrh na prohlášení vykonatelnosti cizozemského rozhodnutí, namíste vycházet z tarifní hodnoty výše peněžitého plnění, které je předmětem rozhodnutí, jehož prohlášení vykonatelnosti je navrhováno, či z tarifní hodnoty stanovené podle ustanovení § 9 advokátního tarifu), která nebyla doposud v judikatuře Nejvyššího soudu vyřešena, přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. bez nařízení jednání (§ 243 odst. 1 věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 věta první před středníkem advokátního tarifu při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

Výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby (podle ustanovení § 7 advokátního tarifu sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty: do 500 Kč 300 Kč, přes 500 Kč do 1000 Kč 500 Kč, přes 1 000 Kč do 5000 Kč 1000 Kč, přes 5000 Kč do 10 000 Kč 1 500 Kč, přes 10 000 Kč do 200 000 Kč 1 500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 Kč, přes 200 000 Kč do 10 000 000 Kč 9 100 Kč a 40 Kč za každých započatých 10 000 Kč, o které hodnota převyšuje 200 000 Kč a přes 10 000 000 Kč 48 300 Kč a 40 Kč za každých započatých 100 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 000 Kč) a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal (srov. § 6 odst. 1 advokátního tarifu).

Podle ustanovení § 8 odst. 1 advokátního tarifu není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i dluhu. Při určení tarifní hodnoty se nepřihlíží k příslušenství, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu nelze-li hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích

nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi a není-li dále stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč.

V posuzované věci dovolatel namítá postup odvolacího soudu, který při stanovení tarifní hodnoty vycházel z částky 10 000 Kč, z níž vyčíslil odměnu za úkon právní služby advokáta v souladu s ustanovením § 7 bod 4. advokátního tarifu na částku ve výši 1 500 Kč, a rozhodl, že za učiněné 4 úkony právní služby po 1 500 Kč advokátu povinného náleží odměna ve výši 6 000 Kč, paušální odměna hotových výloh za 4 úkony po 300 Kč ve výši 1 200 Kč, zvýšené o 21% DPH, včetně nákladů za překlady předkládaných listin z anglického jazyka ve výši 7 699 Kč (včetně DPH), celkem 16 411 Kč.

Dovolatel se mýlí, jestliže dovozuje, že řízení o prohlášení vykonatelnosti je součástí exekučního řízení. Exekuční (vykonávací) řízení vedoucí k přímé vykonatelnosti uspokojení povinnosti uložené povinnému exekučním titulem, které dobrovolně nesplnil, je zahájeno až dnem, kdy exekuční návrh došel exekutorovi [srov. § 35 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů]. Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je oproti tomu řízením formálním, protože nevede k přímému výkonu povinnosti uložené v cizozemském rozhodnutí, ale má pouze umožnit vykonatelnost tohoto rozhodnutí na území České republiky. Předmětem řízení je jen posouzení, zda došlo ke splnění formálních náležitostí stanovených nařízením. Z uvedeného důvodu nelze předmět řízení ocenit a pro vyčíslení odměny za úkon právní služby advokáta se aplikuje ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu, který stanoví tarifní hodnotu na částku 10 000 Kč.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu je v části napadené dovoláním povinného z pohledu uplatněného odvolacího důvodu správné. Nejvyšší soud České republiky jej proto podle ustanovení § 243d písm. a), o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)